

Cách đây không lâu, có hai vợ chồng kia vợ thăm gia đình ở Việt Nam. Khi hai vợ chồng trả lời Hoa Kỳ, một số bạn bè ngày trước cùng quê muôn đón thăm đón hỏi tin tức gia đình và bà con quê nhà. Nghe vậy, hai vợ chồng bèn nêu một bữa cơm và mời bạn bè đến có nhiều thì giờ trò chuyện với nhau. Sau bữa ăn, mọi người ngồi lại trong phòng khách để xem hình ảnh quê hương và nghe hai vợ chồng nói về bạn bè chuyện đi của mình.

Bà vợ hăng hái bắt đầu nói. Nhưng bà không theo thời tiết đón đuôi rõ ràng và đi vào nhiều chi tiết thời tiết mà không cần thiết. Thì y như ông chồng ngắt ngang và nói: "Bà nói không có thời tiết lang giả hốt, đón tôi kể cho." Thời rồi ông chồng tung tóe kể cho bạn nghe hai ông bà đi thăm những đâu, gặp những người nào, thành phố bây giờ ra sao.

Trong khi ông chồng nói, bà vợ ngồi nghe nhưng có vẻ bất thường. Cả vài phút bà lì chen vào sáu lần lì chen cho chính xác hơn. Chồng hồn ông nói: "Chúng tôi đi taxi từ phi trường về đến nhà một chồng nữa tiếng đồng hồ", bà vợ ngắt lời và nói: chồng có 25 phút thôi! Ông chồng thấy chí tiết đó không quan trọng nhưng cũng sáu lần theo lời vợ: "Vâng, dù đón xe sớm nhưng vẫn đón nhà cũng mau. Một lát sau, khi ông nói: Ba ngày sau, tôi là tháng Sáu chúng tôi đi ra Đà Nẵng. Bà vợ lì chen vào: "Ông lùn rùi, thời Bảy mình mới đi! Tôi vì mày ngồi i bà con năn nít lì thêm một ngày nữa." Ông chồng có vẻ bức nhung cỏi lì đi và kể tiếp.

Còn một lần ông nói đón những chi tiết nhỏ nhặt, nhúc đón tên người hay nói những gì liên quan đón con số là bà vợ ngắt lời và sáu lần ngay. Có lúc hai vợ chồng ngồi gần nhau chyện và cãi nhau vì không đồng ý với những chi tiết đó. Thì y như cõi ngắt lời và sáu lần mình hoài, ông chồng giận quá nên nói: "Bà nhử giở hồn tôi thì bà kể đi, chồng làm gì cõi ngắt lời tôi hoài vậy!" Khi ông nói nhử vợ thì bà vợ mới thôi ngắt lời và đón yên cho chồng nói.

Trong suốt câu chuyện người chồng kể, bà vợ đã chen vào và sáu lần chen ít nhất là 10 lần. Nhiều người có tính giở ngỗng nhử vợ, không thể yên lòng nghe những lúc nào cũng muốn nói. Một nhà tâm lý nói rằng, bạn tính tự nhiên cõi con người là muốn nói chứ không muốn nghe. Điều này đã sốt chúng ta, nói dồn hồn là yên lòng nghe. Trong việc lùn cũng nhử việc nhử, chúng ta thường muốn phát biểu ý kiến, muốn nói ra điều mình suy nghĩ, mỉa mai, muốn nói lên quan điểm cõi con mình cho người khác biết chứ ít có ai muốn yên lòng nghe ý kiến và quan điểm cõi con người khác. Có người nói rằng, bí quyết để tránh đụng tính chú ý nghe và tránh đụng bối rối hay ngắt lời là ngầm miếng chửi lì trong khi đang nghe.

Có nhiều lý do khiến ta không thể chú ý nghe khi người khác nói, nhốt là nhu người đang nói là vỡ, chặng hay con cái, là những người chúng ta không cần giao lối chung sỗ hay xã giao nhau.

1. Vì lo suy nghĩ câu trả lời

Khi người phái nữ nói, chúng ta không nghe đầy đủ, rõ ràng điều người đó muốn nói vì tâm trí chúng ta đang bận suy nghĩ điều tìm câu trả lời. Câu trả lời đó có thể là điều gì tôi thích, phán đoán, chặng chở, phân bua, bảo chia. Cũng có thể là cho thấy ý kiến của mình hay hồn, đúng hồn. Có hai việc chặng kia, họ bà và nói điều gì ông chặng cũng không đúng ý. Khi thì ông phán đoán, khi thì ông chặng chở, và thường là ông không hiểu ý và muốn nói. Vì có mặc cảm, ông nghĩ bà và ông lúc nào cũng cho là bà không ngoan hồn, hiểu biết nhiều hơn ông. Vì thế, khi bà đàm thoại hay nói việc mặt vấn đề gì ông cũng muốn chặng trả lời ông nói đúng hồn hoặc biết rõ hồn.

2. Vì tội ái

Người có nhiều tội ái khi và hay chặng nói điều gì hối tiêc mặc dù chút là nghĩ rằng người đó chê mình hay để lối cho mình. Vì tội ái, chúng ta không thể nghe đầy đủ những gì người khác muốn nói. Không những thế, khi người đó bắt đầu nói là chúng ta đã thấy khó chịu, lo sợ và không muốn nghe.

Ví dụ khi chặng đi làm và, bà và hỏi: Anh có gửi điều khoản thoái lui hồn bác sĩ cho con chia? Ông chặng nghĩ là và trách mình sao không lo cho con hay là trách mình hay quên nên không nghe câu hỏi của và, cũng không trả lời đúng câu hỏi đó nhưng lối nói và bực bối: "Bà nay là số công việc làm không kịp, anh không có một phút nào rảnh để gửi điều khoản thoái cho ai hồn!" Bà và nói: "Em có trách anh gì đâu, em chỉ hỏi là anh lui hồn với bác sĩ cho con chia, nếu chia thì bây giờ em ghi." Nhiều khi chia mặt việc nhũng nhu và hay chặng là người nhiều tội ái hay nhiều mặc cảm, cũng có thể đi đón chia cãi nhau hoặc giao nhau.

3. Cho là mình đã biết rồi

Có nhiều người sau một thời gian sống bên cạnh người bạn đời, biết một ít và người đó thì nghĩ

là mình đã biết tất cả về người đó rồi. Vì thế không cần nghe gì nữa i đó nói nữa. Nếu chúng ta nghĩ rằng mình đã biết bà vui hay ông chồng của mình quá rõ rồi, đón nữa i không cần nghe nữa i đó nói nữa thì chúng ta là người i quá tin và thiêu cậy mờ. Thái độ không cần nghe cũng đã biết rõ i cả chúng ta sẽ khiêm ngượng i kia chán, không muốn nói nữa, vì có nói cũng vô ích.

Có hai vui chồng kia thường hay giận nhau vì ông chồng cũ khoe là ông đoán đúng ý nghĩ của vui trước khi bà nói ra. Một ngày nay giao ban tháng, bà vui hỏi chồng: "Anh ơi, trong công việc còn tin không?" Ông chồng trả lời: "Hai làm gì vậy? Chắc mày bà chỉ i rẽ đi mua sớm chưa gì? Thời bà ơi, quan áo giày dép chật đopy nhà rồi, không có mua gì nữa hả!" Bà vui tức quá rẽm rẽm nực mắt nói: "Em có đanh đi mua sớm gì đâu? Em chỉ hỏi đanh xem mình có thể gửi ít tiền vui nhà tháng này không? Ông chồng thấy vui sấp khóc nên hỏi ân hận đanh giặng hỏi: "Sao tôi nhiên em i muôn gửi tiền vui nhà, có chuyện gì hay sao?" Lúc đó bà vui mới vui khóc vui a nói: Em mài nghe tin ba đau nòng phổi đanh a vô nhà thuong!" Nếu người chồng kia không bén nhạy thay đổi thái độ, hoặc nêu ngượng i vui có tính hay giận thì hai vui chồng đã mắt cùi húi nhau và nâng đỡ nhau trong lúc có chuyện lo buồn.

4. Vì sao lo lắng hay cảm xúc trong lòng

Khi trong lòng có chuyện lo lắng, chúng ta cũng khó có thể tập trung tinh thần để mà lắng nghe. Nếu biết vui hay chồng đang lo lắng một điều gì hay đang buồn tâm suy nghĩ việc gì, chúng ta không nên làm người i đó buồn tâm thêm vui nhạy chuyện khác ít quan trọng hơn, hoặc chia sẻ bàn đanh. Chồng hiện nay chồng đang lo hối bài đanh mai thi, chúng ta không nên phản nản chuyện tiễn bắc hay chuyện con cái nhạy nêu chia sẻ thi xong hóng nói.

Có khi chúng ta không thể chú ý nghe vì đanh ngượng kia nói khéo i lòng ta mắt cảm xúc nào đó. Cảm xúc đó có thể là buồn, vui, nhạy thuong, giận dữ hay ân hận, húi tiếc. Khi nhạy cảm xúc đó tràn đanh quá mức, chúng ta không thể chú ý lắng nghe. Một bà mẹ kia mắt đanh con gái khi con mài 18 tuổi. Dù chuyện đau thuong này xảy ra đã nhiều năm nhạy mài khi nghe bắc bè nói chuyện vui con gái cùa húi, bà không thể nào chú ý nghe vì bà i nhạy đanh con và i khóc.

Có người nói rằng nghe nam đanh cùa người khác đanh hán là nghe nam đanh cùa vui hay chồng mình, vì khi nghe nam đanh cùa người thân, cảm xúc chúng ta bắc lôi cuốn vào nên có thể nghe một cách khác quan đanh. Có nhạy vui chồng có nhiều nam đanh cùa nói ra đanh thông tinh thần hoắc đanh giặc i thích nhạy húi lõi m nhạy không thể nào nói vui nhau đanh. Húi nói đanh vui đanh

đó là ngón i này nỗi giỗn la lối hoắc ngón i kia buồn tỗi khóc lóc. Trong trống hòp đó, chúng ta cẩn xét lối cảm xúc của mình và cảm giác kinh chung cảm xúc đó. Nếu không nhận chuyền cảm nói sẽ không bao giờ nói ra điều đó. Hoặc nếu cẩn thận, chúng ta nên mỉm cười ngón i mà vẫn chung tin cậy cùng nghe trong cuộc đại thoại để giúp ta ngăn chặn những cảm xúc bất lợi đó.

Có bà vú kia, khi biết chuyện gian díu với người khác, bà muốn hỏi thông tin ông nhân tình chung không thè chui nấp. Nhưng bà đã không dám nói. Chứng nhận vì bà biết chuyện sẽ không nghe nhận cũng vì khi nghĩ đến những lời phũi nói là bà đã run lên và thấy nhận trong cõi. Cuối cùng, bà đã mỉm cha mỉm chung đón đón trình bày mỉm chuyền. Trước một nhận ngón i lòn tuôn và có thể quyến, bà thấy an tâm hơn và cũng dễ dàng cảm nhận chính mình hơn.

Thì a quý vú, chúng tôi vui với trình bày bên lý do khiêm chúng ta không thấy chú ý nghe khi người khác có điều muốn nói. Bên lý do đó là: (1) vì tính thiếu kiên nhẫn, hay ngắt lời. (2) vì chúng ta lo suy nghĩ câu trả lời để phân bùa, chứng chung, bào chữa. (3) Vì thiếu ái, luôn luôn nghĩ là người kia sẽ phê bình, chê trách hoặc để lời cho chúng ta. (4) Vì tính hay vỗ đoán, cho là không cần nghe mình đã biết rồi. (5) Vì nhận lo lắng hay cảm xúc trong lòng. Trong câu chuyền gia đình kể tỗi, chúng tôi sẽ trình bày những lý do khác khiêm chúng ta không thấy chú ý lắng nghe, mỉm cười với nhau đón nghe.

Minh Nguyên
Chứng Trình Phát Thành Tin Lành